

външно инфирм, че „сърдечни муконки“ – то този човѣкъ се намира въ задната част на главата. Той ходи като конь, тропа съ краката си. Когато разумниятъ човѣкъ върви, той стжпва леко, никой не го чува. Добриятъ човѣкъ сѫщо тѣй върви тихо, леко, като по вода. Войникътъ като върви, цѣлото здание се тресе. Нищо лошо нѣма въ това, но притакова ходене се хаби повече енергия.

Като наблюдаваме възгледите на съвременниците хора, много отъ тѣхъ, по какъвто начинъ стжпватъ, така разрѣшаватъ и нѣкои важни житейски и философски въпроси. Напримеръ, тѣ разрѣшаватъ доктрически въпроса за Бога. Обаче, понятието Богъ е необяснимо. Богъ е това сѫщество, което е сѫществувало и сѫществува преди всички други сѫщества. Той е неограниченъ, а ограничава всички други сѫщества, като включва всичко въ себе си. Богъ е вѣченъ и безпрѣдѣленъ. Всичко, което влиза въ Неговото съзнание, се ограничава, затова именно, и нашата вселена е конечна и ограничена. Напримеръ, може да се изчисли, колко милиарди звѣзди има въ вселената. Съвременниятъ математици изчисляватъ, следъ колко години вселената ще дойде до своя край.

Сега ще видимъ една картина отъ Корана, която Мохамедъ представилъ въ една отъ своите легенди. Картината представя момента, когато цѣлата вселена умира: всички слънца и планети изгасватъ, потъмняватъ, рай и небе изчезватъ; всички хора, всички ангели, арахангели заспиватъ, а оставатъ само Богъ и арахангелъ Михаилъ. Като се огледалъ арахангелъ Михаилъ самъ всрѣдъ цѣлата вселена, станало му много мѣжно и не могълъ да издѣржи този моментъ, затова си откъсналъ главата. Това е турско разбиране! Питамъ: вѣренъ ли е този фактъ? – Може да бѫде вѣренъ само 50 %. Обаче, ако цѣлата сегашна вселена, съ всички свои слънца и планети, съ всички живи сѫщества по нея изчезне, животътъ ще се трансформира, ще мине задъ нейните предѣли. Задъ тази материална вселена, която ние познаваме, има друга вселена, създадена